

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Joanna Lemańska

w sprawie z odwołania X. Y.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia [...] 2024 r. w przedmiocie dalszego zajmowania stanowiska przez sędziego osiągnącego wiek uprawniający do przejścia w stan spoczynku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 27 lutego 2026 r.,

w przedmiocie wniosku Krajowej Rady Sądownictwa o wyłączenie SSN G. Ź. od orzekania w sprawie I NKRS 68/24

odrzuca wniosek.

[k.b.]

UZASADNIENIE

Pismem z 28 czerwca 2024 r. (data prezentaty) sędzia Sądu Rejonowego w G. X. Y. wniosła do Sądu Najwyższego odwołanie od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr [...] z dnia [...] 2024 r. w przedmiocie niewyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez sędziego osiągnącego wiek uprawniający do przejścia w stan spoczynku.

Postanowieniem z 29 sierpnia 2024 r. Sąd Najwyższy w składzie SSN G. Ż., na podstawie art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. *per analogiam*, zawiesił postępowanie w sprawie I NKRS 68/24 z uwagi na konieczność przeprowadzenia zmian legislacyjnych usuwających wady procesowe określone w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Wielka Izba) z 21 grudnia 2023 r., C-718/21 oraz w wyroku pilotażowym Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 23 listopada 2023 r. Wałęsa przeciwko Polsce (skarga nr 50849/21).

Pismem z 9 lutego 2026 r. (data prezentaty), Krajowa Rada Sądownictwa wniosła o rozważenie zasadności podjęcia zawieszzonego postępowania I NKRS 68/24 oraz o wyłączenie SSN G. Ż. od orzekania w tej sprawie z uwagi na „wydawanie orzeczeń w oparciu o nieistniejącą podstawę prawną, skutkiem których jest nierespektowanie obowiązku podejmowania czynności bez zwłoki, [co] stanowi naruszenie prawa obywateli do sądu, wyrażonego w art. 45 ust. 1 Konstytucji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek podlega odrzuceniu.

Jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z 13 lutego 2026 r., I NKRS 80/24, o ile Sąd Najwyższy wypowiedział się w przedmiocie niedopuszczalności zawieszania postępowań „na podstawie art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. *per analogiam* (...) z uwagi na konieczność przeprowadzenia zmian legislacyjnych usuwających wady procesowe określone w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Wielka Izba) z 21 grudnia 2023 r., C-718/21 oraz w wyroku pilotażowym Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 23 listopada 2023 r. Wałęsa przeciwko Polsce (skarga nr 50849/21)” i powyższe może stanowić postawę wniosku o wyłączenie sędziego od orzekania w sprawie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 20 stycznia 2026 r., I NKRS 41/25; 24 września 2025 r., II NSNc 167/23), o tyle zauważyć należy, że Krajowa Rada Sądownictwa nie jest uczestnikiem postępowania zainicjowanego odwołaniem od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa wydanej w przedmiocie niewyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez sędziego osiągającego wiek uprawniający

do przejścia w stan spoczynku. Oznacza to, że Krajowa Rada Sądownictwa nie jest w tym przypadku uczestnikiem postępowania w sprawie I NKRS 68/24.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. 2024, poz. 1186, dalej: „u.KRS”) w sprawach indywidualnych osoba, której praw lub obowiązków dotyczyć ma uchwała Rady, jest uczestnikiem postępowania przed Radą. Zgodnie zaś z art. 44 ust. 1 zd. 1 u.KRS uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (art. 44 ust. 3 zd. 1 u.KRS).

Z ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa jednoznacznie więc wynika, że Rada nie jest uczestnikiem postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie z odwołania od uchwały Rady w sprawie indywidualnej. Istota tego postępowania sprowadza się bowiem do kontroli legalności aktu wydanego przez Radę, nie zaś rozstrzygnięcia sporu pomiędzy stronami. Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał – także w kontekście odwołań od uchwał Rady w przedmiocie niewyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez sędziego osiągającego wiek uprawniający do przejścia w stan spoczynku - że kognicja Sądu Najwyższego ogranicza się do oceny czy zaskarżona uchwała nie jest sprzeczna z prawem. Sąd Najwyższy bada zatem wyłącznie czy Rada nie przekroczyła swoich ustawowych kompetencji zaś podjęte rozstrzygnięcie ma oparcie w przepisach powszechnie obowiązującego prawa.

Zauważyć dodatkowo należy, że w przepisach ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, do których odsyła ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa, brak jest odpowiednika art. 32 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz.U. 2026, poz. 143) określającego organ, którego działalność, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi, jako stroną postępowania.

W świetle powyższego uznać należy, że Krajowej Radzie Sądownictwa nie przysługuje status uczestnika postępowania w sprawie I NKRS 68/24. Z tego wynika również, że Krajowa Rada Sądownictwa nie może skutecznie formułować i składać wniosków procesowych, które podlegałyby rozpoznaniu przez Sąd.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[k.b.]

[r.g.]